

N.F.S. Grundtvig “Om Daabspagten, det Theologiske Seminarium og Hr. Stiftsprovst Clausen”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.15, november 2019

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1834 (SJ: 528)

Teksten er etableret af Vanja Thaulow

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Vanja Thaulow, redigeret af Else Riisager og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jens Rasmussen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:65]

Om Daabspagten, det Theologiske Seminarium og Hr. Stiftsprovst Clausen.

I Anledning af hvad Kirke-Tidenden meldte om en Yttring i det Theologiske Seminarium, har en Anonym i Kiøbenhavns-Posten gjort mange Ophævelser, som om det var et Forræderie eller dog en høist uædel Handling af en Theologisk Candidat at fortælle Hr. Stiftsprovst **Clausens** sikkre Forventninger om at faae Alter-Bogen omgjort efter sit Hoved. Anonymen sammenblander ved denne Leilighed to Ting, som vel Enhver kan see, er himmelvidt forskellige, men som dog neppe alle Læsere gjør sig den Umage ret at skille ad, nemlig det Homiletiske Selskab, der var noget *Privat*, hvori Deeltagelsen ganske beroede paa Vedkommendes eget Valg, og det Theologiske Seminarium, der er en *offentlig* Indretning, hvori alle Theologiske Candidater i Hovedstaden maae finde sig. | [A:66] Forandrer nu allerede Dette aabenbar hele Forholdet mellem Hr. Stiftsprovsten og hans Tilhørere, saa er Dette skedt endnu mere ved *den Censur*, Hr. Stiftsprovsten oftere har troet sig beføiet til at udslynge mod Prædikener, som dogmatisk forargede ham, uagtet

han ei kunde opvise noget Anstød i dem enten mod Bibelen eller vore Symbolske Bøger, og, havde jeg ikke for Freds Skyld fraraadt det, vilde der for mange Aar siden derover være ført højrøstet Klage af en saare agtværdig Theologisk Candidat, der følte sig dybt krænketh, uden at jeg dog kan troe, selv Anonymen vilde kaldt det enten forrædersk eller uædelt.

Saameget om Forrykkelsen af Syns-Punkten for Seminariet, og hvad nu nærværende Tilfælde angaaer, da er det jo klart, at *naar* Hr. Stiftsprovsten ytrer det sikke Haab, at Alter-Bogen skal blive efter hans Ønske, da siger han dermed, han venter først og fremmest at faae den gamle *Daabs-Pagt afskaffet*, som han paa **A:67**ingen Maade vil oprette med de Christnes Børn. Enten nu Anonymen kan indsee det eller ikke, saa er dette en Sag af den yderste Vigtighed for os gammeldags Christne, som vil blive vor gamle *Daabs-Pagt* troe, thi blev den afskaffet i den Danske *Stats-Kirke*, da var vi med det Samme *udelukte* deraf, og nu gad jeg dog vidst, om der i hele Danmark fandtes en Mand, end sige en Præst, der under sit *virkelige Navn* turde paastaae, der var mindste Uædelt i, at en Theologisk Candidat, der agtede at blive sin *Daabs-Pagt* troe, jeg vil ikke blot sige fortalde hvad Truende han i Seminariet derom havde hørt, men gjorde Alt hvad der ei var Synd, for at virke mod et Slag, der maatte ikke blot spærre Lære-Embedet men *Stats-Kirken* for ham. Var her endog *Religions-Frihed* i Landet, vilde det dog immer være haardt at spærre *Stats-Kirken* for dem, der vilde blive ved *Dens egen tusindaarige Daabs-Pagt*, men nu er denne *Frihed* her ikke engang, saa det blev et stort Spørgsmaal, naar *Daabs-Pagten afskaffedes*, om vi, som *ikke for nogen Priis* kan opgive den, skulde have Lov til at fortsætte vort *Kirke-Samfund* eller forfølges som en *fanatisk Sect*, og hvem i Danmark er nu *blodtørstig* nok til at paastaae, det er uædelt, om ikke forrædersk, af os under disse Omstændigheder at gjøre Alt hvad vi som Christne kan, for om mueligt at forebygge saa sørgelig en Katastrophe, end sige da, hvad der er saa naturligt og ubetydeligt, som at fortælle hverandre, hvor sikke Modstanderne synes at være paa den bedrøvelige Seier!

Til Slutning vil jeg gientage min Bøn til alle Geistlige og Verdslige Foresatte, at de dog, for den fælles Guds, for Fædrenes og for deres egen Samvittigheds Skyld, ikke vil laane Øre til noget Forslag om at gjøre Vold paa *vor Samvittighed* i *Salighedens Sag*, men heller skienke den af en gammeldags Orthodox mageløse Erklæring Opmærksomhed, som jeg har gjort og herved atter gjør, at jeg aldrig skal beklage mig over **A:68**at Man *forandrer Daabs-Pagten* i den *Danske Stats-Kirke*, naar Man kun med det Samme *enten* giver *Religions-Frihed* eller ogsaa blot *løser Sogne-Baandet* og lader det være en *fri Sag* for *Stats-Kirkens Præster* at holde sig til den *gamle* eller til den *ny Daabs-Pagt*!

N. F. S. Grundtvig.
